

РЕШЕНИЕ

№ 1756

гр. София, 11.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 94 СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА**

при участието на секретаря **ВЕРА Й. ТАСЕВА**
като разглежда докладваното от **ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА**
Административно наказателно дело № 20241110200164 по описа за 2024 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д и следващите от Закон за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на „xxxxxxx“ ООД, ЕИК xxxxxxxxxxxx, чрез адв. Б. Х. от САК, срещу Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата № *****, издаден от Агенция "Пътна инфраструктура", с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 вр. чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ на дружеството - жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 2 500,00 /две хиляди и петстотин/ лева за нарушение на чл. 102, ал. 2 ЗДвП.

Електронният фиш се обжалва като издаден при неправилно приложение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Излагат се твърдения, че в обжалвания електронен фиш не са посочени всички елементи от състава на нарушението, не са посочени обстоятелствата по извършването му, както и по какъв начин последните са били установени от наказващия орган. Предвид горното се навежда, че административното обвинение е неясно, което ограничава правото на защита на въззивника. Сочи се, че издателят на електронния фиш

не се е идентифицирал; че електронният фиш е издаден след изтичане на давностните и преклузивни срокове по ЗАНН; че с електронен фиш може да се налага само глоба, но не и имуществена санкция. Навежда се, че не е посочено ясно и конкретно мястото на извършване на нарушението. Изтъква се и че дружеството не е осъществило нарушението, за което му е наложена имуществена санкция, тъй като има сключен договор с доставчик на услуга за електронно събиране на пътни такси на база изминато разстояние посредством бордово устройство, с каквото е било оборудвано и процесното ППС. Твърди се, че за посочената в електронния фиш дата са били заплатени всички дължими такси във връзка с движението на процесното ППС по платената пътна мрежа. Навежда се, че дори и да е налице несъответствие в изминатото разстояние или нередовно декларирани данни съгласно чл. 2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г. относно подробните задължения на доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, минималното съдържание на заявлението за област на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, електронните интерфейси, изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост и за отмяна на Решение 2009/750/ЕО, е следвало да се предложи първо възможност за отстраняване на нередовността, преди да се пристъпи към ангажиране на административнонаказателната отговорност на въззивника. По изложените съображения се прави искане за отмяна на обжалвания електронен фиш и се претендират разноски.

В съдебно заседание дружеството - въззивник, редовно уведомено, се представлява от упълномощения си представител адв. Б. Х. от САК, също редовно уведомена. Адв. Х. пледира за отмяна на обжалвания фиш по доводите в жалбата и претендира разноски за заплатено адвокатско възнаграждение. В допълнение към въззивната жалба изтъква, че е нарушен реда за ангажиране административнонаказателната отговорност на въззивника, тъй като за нарушенията по чл. 102 ал. 2 вр. чл. 179 ал. 3б ЗДвП не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш. Навежда и че при издаване на обжалвания фиш е нарушен принципа на пропорционалност съгласно Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Въззиваемата страна - Агенция "Пътна инфраструктура", редовно призована, се представлява от юрк. Д. Д. който пледира въззивната жалба да бъде оставена без уважение и обжалваният електронен фиш да бъде потвърден. Излага доводи, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Счита, че извършването на нарушението е доказано по категоричен начин въз основа на доказателствата от електронната система за събиране на пътни такси и придадената им по силата на чл. 189е ал. 8 ЗДвП презумптивна доказателства сила и доколкото от жалбоподателя не са били представени доказателства,

които да ги оборват. Претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 100, 00 лева.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е допустима като подадена от лице с активна процесуална легитимация, срещу подлежащ на обжалване акт по чл. 58д т. 4 ЗАНН и при спазване на срока по чл. 189ж ал. 5 ЗДвП - от приложеното в материалите по делото известие за доставяне е видно, че обжалваният електронен фиш е връчен на представител на дружеството - въззивник на 06.07.2023 г., а жалбата е подадена на 20.07.2023 г. Като допустима, въззивната жалба следва да бъде разгледана по същество.

Съдът, като разгледа жалбата и изложените в нея съображения, и като прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

„xxxxxxxx“ ООД, ЕИК xxxxxxxxxx, е юридическо лице, регистрирано на територията на Република България, със седалище и адрес на управление гр. София, район "Възраждане", ул. "xxxxxxxx № 46 - 48, с управител К. Б. Ш.. В предмета на дейност на дружеството се включва извършване на комисионна и спедиционна дейност.

Към 09.06.2021 г. дружеството - жалбоподател било собственик на товарен автомобил марка "Мерцедес", модел "Актрос 4141К" с технически допустима максимална маса 44 000 кг, брой на осите 4, екологична категория ЕВРО 5 и с рег. № СА0136ХТ.

На 25.02.2020 г. между „xxxxxxxx“ ООД и "Интелигенти трафик системи" АД (ИТС АД) - доставчик на услуга за електронно събиране на пътни такси, бил сключен договор № 3447 с предплатен баланс, по силата на който ИТС АД се задължило да предоставя на въззивника срещу заплащане услуга за електронно събиране на пътни такси на база изминато разстояние и на база време за срока на договора и срока на ползване на бордово устройство, асоциирано към пътно превозно средство.

Пътното превозно средство товарен автомобил марка "Мерцедес", модел "Актрос 4141К" с рег. № xxxxxxxxxx било оборудвано с бордово устройство със сериен номер 0305396127659. Посоченото бордово устройство, асоциирано с ППС с рег. № xxxxxxxxxx, било изключено/неправилно включено в електрическото захранване/с изчерпана батерия в периода от 17:35 часа на 04.06.2021 г. до 12:29 часа на 09.06.2021 г., поради което в посочения период не предавало информация за преминаването през тол сегментите от платената пътна мрежа.

На 09.06.2021 г. в 12:22 ч. в община Столична, по път А-6 "Европа" км 50+427, с посока нарастващ километър, в пътен участък, включен в обхвата на платената пътна мрежа - тол сегмент № 1777710988, от устройство с № 10181, елемент от електронната система за събиране на пътни такси, било засечено движението на товарен автомобил марка "Мерцедес", модел "Актрос 4141К" с технически допустима максимална маса 44 000 кг, брой на осите 4,

екологична категория ЕВРО 5 и с рег. № СА0136ХТ, за който нямало данни за валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването.

Контролното устройство № 10181 представлявало автоматично устройство за записване на пътния трафик, разположено на метална рамка, неподвижно монтирана над път А-6 /автомагистрала „Европа“/ км. 50+427, намиращ се между разклона за гр. Нови Искър и пътен възел „Илиянци“.

При тази хронология от Агенция "Пътна инфраструктура" бил издаден Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закон за пътищата № *****, с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП на „xxxxxxxxxx“ ООД, ЕИК xxxxxxxxxx, била наложена имуществена санкция в размер на 2 500, 00 лв. за нарушение на чл. 102, ал. 2 ЗДвП.

Собственикът на пътното превозно средство "Бигла III" ООД не бил уведомен за неподдаването на данни за 09.06.2021 г. от доставчика на услугата за електронно събиране на пътни такси.

Съгласно становище от отдел "Управление на информационна система и инфраструктура" при Национално тол управление дължимата сума за преминаването на ППС с рег. № СА0136ХТ през тол сегмент № 1777710988, във връзка с неплащането на която бил издаденият обжалваният електронен фиш, е 0, 15 лева.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на приобщените на основание чл. 283 НПК писмени доказателства: договор с предплатен баланс от 25.02.2020 г., сключен между "xxxxxxxxxx" ООД и "Интелигентни трафик системи" АД, платежно нареждане от 01.03.2021 г., справка за дължими такси по договор от 25.02.2020 г. във връзка с движението на ППС с рег. № xxxxxxxxxx за дата 09.06.2021 г., справка от централна база АИС КАТ за товарен автомобил с рег. № СА0136ХТ, протокол за установяване годността за приемане за изграждането, доставката и монтажа на стационарна контролна точка (СКТ) 1018, 2 броя карти, установяващи местоположението на СКТ 10181, доклад от директор на ОПУ - София изх. № 66 - Сф-232/17.02.2023 г., протокол № 28765/21 от заседание на Управителния съвет на АПИ, Заповед № РД-11-983/13.09.2021 г., ведно с приложения, Заповед № РД-11-4/23.01.2020 г., ведно с приложение, извлечение от електронната система за историята на обработката на нарушението, по което е издаден електронен фиш № *****, становище от отдел "Управление на информационна система и инфраструктура" в НТУ, доклад от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 167а ал. 3 ЗДвП - извлечение, известие за доставяне, отговор от "Интелигентни трафик системи" АД изх. № 2177/18.01.2024 г., веществените доказателствени средства - 2 броя статични изображения във вид на снимков материал.

Съдът кредитира приложенияте по делото писмени доказателства, които

прецени като еднопосочни, последователни и обективни, кореспондиращи на приложените статични изображения - снимки. Приложените фотоизображения съдът също кредитира с доверие. Съгласно чл. 167а ал. 3 ЗДвП "електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата създава доклади за всяко установено нарушение по чл. 179 ал. 3 - ал. 3в, към които автоматично се прилагат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения – видеозаписи. Докладите, заедно с приложените към тях статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения – видеозаписи, представляват доказателства за отразените в тях обстоятелства относно пътното превозно средство, неговата табела с регистрационен номер, датата, часа и мястото на движение по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, и местонахождението на техническото средство – част от системата." Ето защо съдът намери, че от статичните изображения се установяват регистрационния номер на заснетото ППС, датата, часа, мястото на движение по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, както и разположението на техническото средство.

От доклад изх. № 66-Сф-232/17.02.2023 г. на ОПУ - София, 2 броя карти за местоположението на СКТ 10181 и извлечение от електронната система с данни за стационарна контролна точка 10181, се установява точното разположение на контролното устройство и неговата пригодност. От доклад от инж. Р. С. - Директор на ОПУ - София изх. № 66-Сф-232/17.02.2023 г. се установява, че участъкът от Северната скоростна тангента, от км 0+0000 до км. 16+540, се припокрива с Автомагистрала "Европа" – А - 6, граница Сърбия - София, от км. 49+500 до км. 65+900 и местоположението на СКТ 1018 - км. 1+050 на Северна скоростна тангента между разклона за Нови Искър и пътен възел Илиянци съответства на приблизителния километър 50+427 от път А -6 "Европа".

Съдът кредитира и представените от въззивника писмени доказателства - договор, платежно нареждане и справка за дължими такси, които напълно кореспондират на отговора от "Интелигентни трафик системи" АД.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е основателна и атакуваният електронен фиш следва да бъде отменен, макар да не се споделят всички наведени възражения.

Съгласно чл. 10 ал. 1 от Закона за пътищата за преминаване по платената пътна мрежа се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства и такси на база време и на база изминато разстояние. Съгласно чл. 10 ал. 1 т. 2 от Закона за пътищата такса за изминато разстояние представлява тол такса за пътни превозни средства по чл. 10б, ал. 3 (такива с обща техническа допустима максимална маса над 3, 5 тона - бел. с.), като заплащането на ТОЛ таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от

съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък. От своя страна разпоредбата на чл. 102 ал. 2 от ЗДвП, посочена като нарушена в обжалвания електронен фиш, предвижда, че собственикът е длъжен да не допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10 ал. 1 от Закона за пътищата според категорията на пътното превозно средство. Съгласно чл. 167а ЗДвП контролът по заплащането на таксата по чл. 10 ал. 1 от Закона за пътищата се осъществява от Агенция "Пътна инфраструктура" чрез електронна система за събиране на пътни такси. Неизпълнението на задълженията на собствениците или ползвателите на ППС да заплатят дължимите пътни такси, се установява и документира, съгласно чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, посредством електронната система за събиране на пътни такси, която генерира доклад. Към него се прилагат статични изображения във вид на снимков материал. Докладът и снимките представляват доказателства за отразените в тях обстоятелства. Съгласно разпоредбата на чл. 189е ал. 8 ЗДвП контролните органи могат да извършват справки в електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, като отразените в нея данни се считат за доказателства във връзка със следните обстоятелства: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, както и данни, свързани с движението по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, данни за липса или наличие на деклариран тол данни и наличие или липса на заплащане на дължимите такси.

В случая от събраните доказателства се установи, че дружеството - жалбоподател е собственик на ППС с рег. № xxxxxxxx, за чиято категория (същото е с обща технически допустима максимална маса над 3, 5 тона) е била дължима такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗДвП. Дружеството - въззивник е избрало да заплаща пътни такси, като декларира данни за движението на пътното превозно средство чрез бордово устройство, като за целта е сключило и договор за електронно събиране на пътни такси с "Интелигентни трафик системи" АД. При този вид таксуване бордовото устройство изпраща данни на база GPS - координати от движението на товарния автомобил. Независимо от това от приобщения като писмено доказателство доклад по чл. 167а ал. 3 ЗДвП се установява, че таксата, дължима за тол- сегмент № 1777710988 от път А6 км 50+427, през който на 09.06.2021 г., в 12:21 часа е

преминало процесното ППС, не е била изчислена и заплатена. Горното се установява и от постъпилия отговор от доставчика на услуга за електронно събиране на пътни такси ИТС АД, от който е видно, че за времето от 17:35 часа на 04.06.2021 г. до 12:29 часа на 09.06.2021 г. бордовото устройство, асоциирано с ППС с рег. № xxxxxxxxxxxxxx, е било изключено/неправилно включено в електрическото хранване/с изчерпана батерия и не е предавало данни и информация за преминаването на процесното ППС през тол сегментите от платената пътна мрежа. Предвид горното се установява, че за преминаването през този участък от пътната мрежа не е изпратена валидна тол – декларация, а така също и не е закупена предварително маршрутна карта. Ето защо съдът намери, че е доказано извършването на нарушение по чл. 102 ал. 2 ЗДвП.

Не са основателни доводите, поддържани от въззивника, че неправилно в случая отговорността му е ангажирана чрез използване на облекчения ред по чл. 189ж ал. 1 ЗДвП вр. чл. 179 ал. 3б от ЗДвП с издаване на електронен фиш вместо административнонаказателното производство да се образува със съставяне на АУАН. Буквалният прочит на разпоредбата на чл. 189ж ал. 1 ЗДвП (редакция към датата на нарушението - ДВ, бр. 105 от 2018 г.) действително сочи, че издаването на електронен фиш е предвидено само в случаите на нарушения по чл. 179 ал. 3 ЗДвП, но не и при нарушения по чл. 179 ал. 3б ЗДвП, какъвто е процесният случай. При тълкуване на разпоредбите на чл. 189ж ал. 7 ЗДвП обаче и чл. 167а ал. 4 ЗДвП се налага изводът, че текстът на разпоредбата на чл. 189ж ал. 1 ЗДвП, в редакция към датата на нарушението, е резултат на законодателна непрецизност, като от него не може да се черпи аргумент, че за нарушенията по чл. 179 ал. 3б ЗДвП не е допустимо издаването на електронен фиш. Това е така, тъй като в разпоредбата на чл. 189ж ал. 7 ЗДвП изрично се визират електронните фишове за нарушения на чл. 179 ал. 3 - ал. 3б ЗДвП, а в разпоредбата на чл. 167а ал. 4 ЗДвП се сочи, че Агенция "Пътна инфраструктура" създава и поддържа информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в. Допълнителен аргумент, че за нарушение по чл. 179 ал. 3б ЗДвП е допустимо издаването на електронен фиш се черпи от разпоредбите на чл. 187а, ал. 4 и ал. 5 ЗДвП, с които се урежда правото на собственика или ползвателя на ППС, с което е извършено нарушение по чл. 179 ал. 3 - ал. 3б ЗДвП да се освободи от административнонаказателна отговорност чрез представяне на съответна декларация, като срокът за представянето ѝ е 7 - дневен от връчването на акта за установяване на административно нарушение или на електронния фиш (в същия смисъл Решение № 4726 от 13.07.2023 г. на АдмС - София по адм. д. № 5078/2023 г., Решение № 2875 от 28.04.2023 г. на АдмС - София по адм. д. № 1972/2023 г., Решение № 6720/07.11.2023 г., АССГ, XX касационен състав).

Неоснователно е оплакването във въззивната жалба, че с електронен фиш може да се налага само глоба, но не и имуществена санкция. Разпоредбата на чл. 39 ал. 4 ЗАНН изрично урежда възможността за издаване на електронен фиш, когато това е предвидено в закон. От друга страна, съгласно чл. 83 ал. 1 ЗАНН на юридическите търговци и еднолични търговци се налага имуществена санкция при неизпълнение на задълженията им към държавата и общините. При тълкуването на двете разпоредби следва, че

когато това е предвидено в закон, на юридическо лице и едноличен търговец може да се налага имуществена санкция чрез издаване на електронен фиш. Както беше посочено, нормата на чл. 189ж ал. 7 ЗДвП предвижда издаване на електронни фишове за нарушения по чл. 179 ал. 3 - 3б ЗДвП, а разпоредбата на чл. 179 ал. 3б ЗДвП предвижда, че когато пътното превозно средство е собственост на юридическо лице, на последното се налага имуществена санкция.

Електронният фиш е издаден от компетентен орган, тъй като Агенция "Пътна инфраструктура" осъществява правомощията на държавата във връзка със събирането на пътните такси, както и по управлението на смесената система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние, и дейността по практическото прилагане, въвеждането, функционирането и контрола на системата за събиране на пътните такси. При изпълнение на своите правомощия и при нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3б ЗДвП, установени и заснети от електронната система по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП, може да бъде издаван електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен съгласно чл. 187а, ал. 2 от ЗДвП.

Не се споделят възраженията за неспазване на сроковете по чл. 34 ал. 1 и ал. 3 ЗАНН. Съгласно ТР № 1/26.02.2014 г. по тълк. дело № 1/2013 г. на ОСК на ВАС „легалната дефиниция на понятието "електронен фиш" се съдържа в § 1 от ДР на ЗАНН, възпроизведена и в § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП. Електронният фиш е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. От това произтича, че електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции. Той се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (съгласно чл. 189, ал. 11 ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП реквизити, поради което в електронния фиш не следва да се изписва името на издателя му и негов подпис, а само териториалната структура на МВР, на чиято територия е извършено нарушението“. Предвид горното не са основателни и възраженията на въззивния жалбоподател за липса на идентификация на издателя на електронния фиш. Настоящият съдебен състав застъпва становището, че в случаите, когато се прилага облекчения ред за санкциониране на административни нарушения чрез издаване на електронен фиш, доколкото този ред се явява специален по отношение на общата предвидена в ЗАНН процедура, където административнонаказателното производство се образува със съставяне на АУАН, сроковете по чл. 34 ал. 1 и ал. 3 ЗАНН не намират приложение.

Обжалваният електронен фиш съответства на утвърдения образец от Управителния съвет на АПИ на основание чл. 189ж ал. 1 изр. последно ЗДвП. От приетите като писмени доказателства Протокол № 28765/2021 г. от заседание на Управителния съвет на АПИ, проведено на 09.09.2021 г., Заповед № РД - 11-983/13.09.2021 г. на Председателя на Управителния съвет на АПИ, издадена в изпълнение на решение на Управителния съвет на АПИ,

отразено в горепосочения протокол, и Приложение № 2 към същата, се установява, че обжалваният електронен фиш съответства точно на утвърдения образец на електронен фиш - Приложение № 2 към заповедта за случаите, в които се ангажира административнонаказателната отговорност на собственик на ППС с техническа допустима максимална маса над 3, 5 тона.

Не се споделят оплакванията в жалбата, че в електронния фиш е допусната неяснота по отношение изпълнителното деяние на нарушението. Отговорността на въззивника е ангажирана за нарушение на чл. 102 ал. 2 ЗДвП, според която разпоредба собственикът е длъжен да не допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10 ал. 1 от Закона за пътищата според категорията на пътното превозно средство. При описание на обстоятелствата на нарушението в обжалвания електронен фиш е посочено, че е установено движението на процесното ППС, без да има валидна маршрутна карта или тол декларация за преминаването. Предвид горното съдът намира, че е съвсем ясно, че отговорността на дружеството - въззивник е ангажирана затова, че като собственик на процесното ППС е допуснал движението му по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, без да е заплатена таксата по чл. 10 ал. 1 от Закона за пътищата.

Както вече беше посочено, от приетите като писмени доказателства доклад изх. № 66-Сф-232/17.02.2023 г. на ОПУ - София, карта за местоположението на СКТ 10181 и извлечение от електронната система с данни за СКТ 10181, се установява точното разположение на контролното устройство и неговата годност.

Съдът намира обаче, че в електронния фиш не са посочени всички елементи от състава на нарушението и обстоятелствата по извършването му, като не е посочено ясно и конкретно мястото на извършване на нарушението, с което е ограничено правото на защита на жалбоподателя. Както вече беше посочено, отговорността на дружеството-жалбоподател е ангажирана затова, че като собственик на посоченото ППС е допуснал движението му по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, тъй като за ППС няма валидна маршрутна карта или тол декларация. Разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП посочва, че за преминаване по платената пътна мрежа се въвежда такса за изминато разстояние (тол-такса) за ППС по чл. 10б, ал. 3 от ЗП /за ППС с обща технически допустима максимална маса над 3, 5 тона – бел. съд./, даваща право на едно ППС да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол-сегменти, в които съответното ППС е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол-сегменти такси, като таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на ППС, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък. В случая в обжалвания електронен фиш не са посочени данни за това какво е било конкретно изминатото разстояние, както и не са

посочени тол-сегментите, в които процесното ППС е навлязло. Списъкът на републиканските пътища, за които се събира такса за изминато разстояние - тол такса, към датата на процесното нарушение се съдържа в Приложение № 1 към т. 1 на РМС № 101 от 20.02.2020 г. за приемане на Списъка на републиканските пътища, за които се събира такса за изминато разстояние – тол такса (обн., ДВ, бр. 16 от 24.02.2020 г., в сила от 24.02.2020 г., отм., бр. 78 от 30.09.2022 г., в сила от 15.11.2022 г., отменен с РМС № 680 от 21.09.2022 г.). В списъка са посочени наименованието на съответния тол сегмент, неговият номер, както и координати на началото и края му. В списъка на републиканските пътища, за които се събира тол такса, не се открива тол сегмент с наименование "път А - 6 км. 50 + 427 с посока нарастващ километър" (съобразно описанието на мястото на нарушението в обжалвания електронен фиш). Така в атакувания електронен фиш не е посочено ясно и точно мястото на нарушението, не е индивидуализиран тол сегмента, в който ППС с рег. № СА0136ХТ е навлязло, без да е заплатена дължимата пътна такса. Обстоятелствата на нарушението следва да са ясно и точно посочени в електронния фиш, така че от една страна въззивникът да може да разбере вмененото му административнонаказателно обвинение и да организира защитата си срещу него, и от друга - да е ясен предмета на доказване в съдебното производство. Не е допустимо обстоятелствата на нарушението да се предявяват за първи път на въззивника в хода на съдебното следствие в производството по съдебно обжалване на издадения електронен фиш и да се установяват от писмените доказателства по делото - в случая едва от представеното в съдебното следствие становище от отдел "Управление на информационна система и инфраструктура" в НТУ се установява, че се касае за сегмент № 1777710988. Допусната неяснота в административнонаказателното обвинение и липсата на конкретизация по ясен и недвусмислен начин на мястото на нарушението е достатъчно и самостоятелно основание за отмяна на обжалвания електронен фиш, но за пълнота съдът ще посочи, че се констатира и други самостоятелни основания за отмяната му.

Съгласно разпоредбата на чл. 2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г. относно подробните задължения на доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, минималното съдържание на заявлението за област на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, електронните интерфейси, изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост и за отмяна на Решение 2009/750/ЕО: "Доставчиците на европейската услуга за електронно пътно таксуване /ЕУЕПТ/ информират незабавно ползвателите на ЕУЕПТ за всеки случай на недеклаирана пътна такса във връзка с неговата сметка и предлагат възможност за отстраняване на нередността преди предприемането на принудителни мерки, когато такава е предвидена съгласно националното законодателство". Със ЗИД на ЗП, ДВ, бр. 14 от 2023 г., се въвеждат нови разпоредби на чл. 10б, ал. 7-9 ЗП, в сила от 01.01.2024 г., с които националното законодателство се привежда в съответствие с изискванията на Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г., в частност с чл. 2, § 7 от същия и е предвидено уведомяване на собственика или ползвателя на ППС, за което има действащ договор с доставчик на услуга

по електронно събиране на такса за изминато разстояние, в случаите на частично или непълно деклариране на тол данни, като на собственика или ползвателя се предоставя възможност да заплати дължимата такса в срок от 14 дни от уведомяването и при заплащане на таксата в този срок не се образува административнонаказателно производство. Видно от мотивите към законопроекта, измененията имат за цел транспонирането на европейското законодателство относно заплащането на тол таксите и по-конкретно въвеждането на национална уредба, която да кореспондира на чл. 2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г. Макар към датата на нарушението по обжалвания електронен фиш разпоредбите на чл. 10б, ал. 7-9 ЗП, в сила от 01.01.2024 г., да не са били част от действащата правна уредба, то доколкото разпоредбите на Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г. имат пряко действие, обжалваният електронен фиш следва да се отмени и поради противоречие на процедурата по реализиране административнонаказателната отговорност на въззивника с реда, предвиден в Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г. От писмените доказателства се установява, че жалбоподателят "Бигла III" ООД е имал сключен договор с "Интелигентни трафик системи" АД - доставчик на услуги за електронно събиране на пътни такси за изминато разстояние с предплатен баланс, по силата на който доставчикът ИТС АД се задължил да предоставя на въззивника срещу заплащане услуга за електронно събиране на пътни такси на база изминато разстояние и на база време, и процесното МПС е разполагало с бордово устройство, поради което доставчикът на електронната услуга за събиране на пътни такси за изминато разстояние е следвало да уведоми жалбоподателя като собственик на МПС относно отстраняване на техническата нередовност в бордовото устройство и доброволно заплащане на дължимата тол такса за процесния сегмент. Едва след уведомяване и бездействие на жалбоподателя да заплати дължимата такса доброволно, е следвало да се пристъпи към ангажиране на административнонаказателната му отговорност. В случая и от отговора от ИТС АД изх. № 2177/18.01.2024 г. се установява, че дружеството - въззивник не е било уведомено за неподаването на данни за 09.06.2021 г., а вместо това направо е пристъпено към ангажиране на административнонаказателната му отговорност.

Следващо самостоятелно основание за отмяна на обжалвания електронен фиш е, че при издаването му е нарушен принципът на пропорционалност. Легалното понятие за „тол такса“ е дадено в чл. 2, б) от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури („Директива 1999/62/ЕО“) - „такса за изминат участък“ означава заплащане на определена сума за превозно средство, което изминава разстояние между две точки от инфраструктурата и е упомената в член 7, параграф 2; размерът на сумата трябва да е базиран на пропътуваното разстояние и на типа превозно

средство.“ От понятието се извежда, че дължимите суми се определят според няколко отделни пера, свързани с характеристиките и на превозното средство, и на пътния участък.

Условията и редът за изграждане и функциониране на смесената система за таксуване се определят с наредба на Министерския съвет в съответствие с изискванията на Директива 1999/62/ЕО. Съгласно чл. 9а от посочената Директива „Държавите членки установяват съответен контрол и определят система от наказания, приложими за нарушаване на националните разпоредби, приети по настоящата директива. Те предприемат всички необходими мерки, за да гарантират прилагането на санкциите. Санкциите трябва да бъдат ефективни, съразмерни и възпиращи“.

Приложената в настоящия случай санкционна разпоредба на чл. 187а, ал. 3, т. 3 вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП предвижда налагането на имуществена санкция в абсолютно определен размер от 2500 лева. Макар и държавите членки да са компетентни да изберат санкциите, с които ще контролират спазването на установените правила и ще стимулират своевременно изпълнение от страна на водачите, то всяка една държава членка е длъжна да упражнява своята компетентност при съблюдаване на правото на Съюза, както и на неговите общи принципи. В случай на несъвместимост, дори и косвена такава, между национална правна норма и основните принципи на ПЕС, то вътрешната правна норма следва да остане неприложена, поради действието на принципа на примат /решение от 09 март 1978 г., *Simmenthal SA*, 106/77, ECLI:EU:C:1978:49, т. 21-24 от цитираната практика/.

Размерът на санкциите следва да бъде съответен на нарушението и да бъде пропорционален на преследваната цел, а при избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до най-малко ограничителната /решение от 19 октомври 2016, *EL-EM-2001, C-501/14, EU:C:2016:777*, т. 39 и цитираната съдебна практика/. От тези условности следва, че принципът на пропорционалност изисква, от една страна, наложеното наказание да съответства на тежестта на нарушението, и от друга страна, при определянето на наказанието и на размера на имуществената санкция да се отчитат конкретните обстоятелства по случая /решение от 4 октомври 2018 г., *Dooel Uvoz-Izvoz Skopje Link Logistic N&N, C-384/17, ECLI:EU:C:2018:810*, т. 45/.

Съгласно приетото като писмено доказателство становище от отдел „Управление на информационна система и инфраструктура“ при НТУ размерът на незаплатената такса за сегмента на рамката, на която е регистрирано нарушението, е 0, 15 лева. Сравнявайки размера на незаплатената пътна такса с абсолютно определения размер на имуществената санкция, предвиден за налагане спрямо нарушителите, отявлено личи несъразмерността между двете стойности. Не на последно място, предвидената санкция превишава многократно размера на дължимата „тол такса“. Абсолютната липса на пропорционалност на преследваната от законодателя цел, както и възможност за индивидуализиране на санкцията за

всеки конкретен случай, съобразявайки неговите особености, изминато разстояние, дължима такса или други обстоятелства от техническо естество, дори прозира и в обстоятелство, че независимо от налагането на административното наказание, санкционираният правен субект дължи и заплащането на съответна такса по чл. 10б, ал. 5 от Закон за пътищата. Същата се изчислява като се приеме, че съответното пътно превозно средство е изминало разстояние, съответстващо на най-дългата отсечка между две точки от платената пътна мрежа, определена по най-прекия ѝ маршрут по протежението ѝ. В конкретиката на настоящия случай тази такса е изчислена в размер на 133, 00 лева, а наложената на дружеството имуществена санкция надвишава този размер 18 пъти. По делото не са налични данни за какво време и разстояние е използван републиканският път от превозното средство, а за да бъде освободен от административнонаказателна отговорност на жалбоподателя е предложено да заплати компенсаторна такса в размер на 750,00 лева, чийто размер също е в абсолютна стойност и се определя според техническите характеристики на превозното средство. Налагането на глоби и имуществени санкции с фиксиран размер за всяко нарушение, без възможност да бъде преценявана тежестта на самото нарушение е в разрез с принципа на пропорционалност. В светлината на съюзната практика, а именно Решение от 22 март 2017 г., по съединени дела Euro-Team Kft. C-497/15, Spirál-Gép Kft. C-498/15, ECLI:EU:2017:229, т. 50 от цитирана практика, изрично е изведено, че: „.....член 9а от Директива 1999/62 трябва да се тълкува в смисъл, че предвиденото в този член изискване за пропорционалност не допуска система от наказания като разглежданата в главното производство национална правна уредба, която предвижда налагането на фиксирана глоба за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им.“

Националната юрисдикция е длъжна да приложи правото на Съюза в неговата цялост и да защити правата, които то дава на частноправните субекти, като при необходимост остави без приложение всяка разпоредба, която, ако бъде приложена, предвид обстоятелствата по случая, би довела до несъответстващ на правото на Съюза резултат (решение от 13 юли 2016 г., Röpperl, C-187/15, EU:C:2016:550, т. 45 цитираната съдебна практика). Макар и изрично съюзната юрисдикция да се е произнесла относно липсата на директен ефект на чл. 9а от Директива, то от това не следва, че националната юрисдикция трябва да загърби съюзното право, а напротив същата бива задължена да приложи съответстващо на правото на Съюза тълкуване (решение от 04 октомври 2018 г., Dooel Uvoz-Izoz Skopje Link Logistic N & N, C-384/17, ECLI:EU:C:2018:810, т. 58 – 61 от цитираната практика, решение от 24 януари 2012, Maribel Domingues, C-282/10, ECLI:EU:C:2012:33, т. 24 от цитираната практика).

Воден от изложените принципни постановки съдът намира, че санкционната разпоредба на чл. 179, ал. 3б ЗДвП противоречи на принципа на

пропорционалност, доколкото не позволява да се вземат предвид конкретни обстоятелства за всеки отделен случай, а размерът на санкцията надхвърля значително дължимите от собствениците/ползвателите на превозни средства такси. Санкциите следва да са ефективни, съразмерни и възпиращи, но преценени през принципа на пропорционалност, а при липсата на такава санкционна разпоредба и наличието на административно наказание в абсолютно определен/фиксиран размер, то същата следва да остане неприложена, а електронният фиш да бъде отменен.

При извода за основателност на жалбата право на разноски има дружеството - жалбоподател, което претендира и доказва извършването на разноски в размер на 660, 00 /шестстотин и шестдесет/ лева - договорено и заплатено адвокатско възнаграждение, които следва да се възложат в тежест на въззиваемата страна Агенция "Пътна инфраструктура".

Воден от горното и предвид констатираните нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на материалния закон, на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 вр. ал. 3 т. 1 и т. 2 ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата № *****, издаден от Агенция "Пътна инфраструктура", с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 вр. чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата на „xxxxxxxxx“ ООД, ЕИК xxxxxxxx, е наложена имуществена санкция в размер на 2 500,00 /две хиляди и петстотин/ лева за нарушение на чл. 102, ал. 2 ЗДвП.

ОСЪЖДА на основание на основание чл. 63д ал. 1 ЗАНН Агенция "Пътна инфраструктура" с адрес гр. София, бул. "Македония" № 3, **ДА ЗАПЛАТИ** на „Бигла III“ ООД, ЕИК 121094769, сумата от 660, 00 /шестстотин и шестдесет/ лева – разноски в производството за заплатено адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава XXII от АПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____